

Men i det samme gled Døren til Forhallen ind i Væggen, og Johannes Gaardbo traadte ind.

Det havde været Hr. Søholms Hensigt at skænke Kirkefondet yderligere tyve tusind Kroner; men Præstens blotte Tilsynekomst beroligede ham, saa han straks bestemte sig til at reducere Summen med Halvdelen. Og da han havde bedt Præsten tage Plads, fandt han, at ogsaa fem tusinde Kroner var en rund Sum, som han kunde føle sig betrygget ved.

Han nævnte nu Sagen for Johannes Gaardbo og bad ham bringe Meddelelsen videre til Kirkefondets Bestyrelse.

„Med de forrige fem tusinde og de første ti bliver det altsaa i det hele et Bidrag paa tyve tusinde Kroner,“ sagde han som for at sikre sig mod en fejlagtig Postering i Himlens store Hovedbog.

Johannes Gaardbo takkede uden Begejstring. Han havde allerhelst tilbagevist Pengene som en uværdig Gave; men han vidste, at han paa dette Punkt var i Uoverensstemmelse med Missionens Ledelse, særlig med Pastor Stensballe.

Grosserer Søholm, der nu følte sig fuldkommen trøstet, gav sig sig til at fortælle om sin forestaaende Rejse til et Badested i Sydfrankrig, hvorfra han ventede at komme ganske helbredet tilbage. Hans Døtre Cecilie og Constance skulde ledsage ham, hvorimod Jægermesterinden var optaget af sine mange offentlige Hverv, navnlig af Forberedelserne til den store Vifteudstilling, der skulde aabnes i Maj. Hele Rejsen skulde foretages i Sa-